

SPIKSPLINTERNIEUW NATUURSPEELPLEIN

De Van Koetsveldschool

Drie jongens van een jaar of negen zitten gehurkt in het beestjesbos, naast het insectenhotel en de composthoop, met hun neuzen vlak boven de grond. Nauwkeurig aanschouwen ze het tafereel, dat tevoorschijn kwam met het weghalen van een houten plankje. De pissebedden krioelen door elkaar terwijl ze door kindervingertjes één voor één van de vochtige grond worden geplukt en samen met een blaadje groen in een plastic bekertje met vergrootglas verdwijnen.

Met een beetje fantasie zit je niet op een schoolplein in de Watergraafsmeer, maar midden in het bos. En dat is precies de bedoeling van het spiksplinternieuwe natuurspeelplein van de Van Koetsveldschool dat mede mogelijk is gemaakt door een bijdrage van Stichting Witte Bedjes.

Het is heel wat anders dan het plein dat er lag: rechttoe rechtaan, met een klein klimrek. Camille van Ruth, directeur van de speciaal onderwijsschool voor zeer moeilijk lerende en ernstig meervoudig beperkte kinderen: “We wilden graag een nieuw plein vanwege het gebrek aan leuk speelgedrag, iets wat deze kinderen minder gemakkelijk leren. Ze zoeken dingen minder snel zelf uit en hetzelfde geldt voor experimenteren. Op dit plein brengen we de verschillende ervaringen dichterbij.”

Jan ‘de Wilgenman’ van Schaik ontwierp de speelplaats zo dat er overall iets nieuws te beleven is, met verschillende natuurlijke materialen, zoals hout, verschillende soorten ondergrond, waaronder schelpen, gras en zacht boomschors, en met verschillende niveaus. Van Ruth: “Het één veert, het ander kraakt en fiets je over de schelpen, dan loop je vast. Dat moeten kinderen ook leren.”

De jongens zijn doorgelopen naar het poeltje met kikkervisjes. Wat zit daar in het water? Dat witte sliertje, dat kronkelt achter dat takje en dat blaadje? Dat is zijn kop, dat dikke stuk, en dat is zijn staart, of is het precies andersom? De drie jongens zoeken en kijken, de één fronsend, de ander verwonderd. Zo’n gek beest hebben ze nog nooit gezien.

Naar hartenlust wordt er gespeeld tijdens de grote pauze, eerst door de jongere kinderen, later door de wat oudere. Er zit een clubje in de zandbak, over het houten speeltoestel wordt geklauterd, onder de glijbaan trekt een kind zich even terug. En dan is de waterpomp nog niet eens in gebruik genomen. “We hopen dat ze zo rustiger de klas in komen en zien nu al veel minder geruzie. Kinderen spelen plezieriger met elkaar,” zegt Van Ruth. “Keerzijde is wel dat ze na de pauze minder makkelijk naar binnen gaan.”

De speelplaats van de Van Koetsveldschool, mede mogelijk gemaakt door Stichting Witte Bedjes.

STICHTING WITTE BEDJES

Stichting Witte Bedjes is ontstaan vanuit de sinterklaasactie van *Parool*-journalist Henri Knap. Via zijn rubriek *Amsterdams Dagboek*, waarin hij schreef over Amsterdammers en hun dagelijkse perikelen, zette hij onder het motto ‘breng zon in de schoorsteen’ in 1946 een inzamelingsactie op touw voor sinterklaascadeautjes voor kinderen die in het ziekenhuis lagen. Dit leidde tot allerlei initiatieven: mannequins collecteerden in het uitgaansleven, artiesten als Willy Alberti en André van Duin traden op in de Citybioscoop in ‘De nacht van de witte bedjes’, en ook de autopuzzelrit werd een groot succes. In 1967 richtte *Het Parool* Stichting Witte Bedjes op met een verbrede doelstelling, waarbij het niet langer alleen om Sinterklaascadeautjes ging. De stichting zamelt geld in voor zieke, gehandicapte en anderszins hulpbehoevende kinderen en sponsort projecten in en om Amsterdam, waardoor hun leven kan worden veraanvaard.

Het gaat om kleine, tastbare projecten die elders niet voor subsidie in aanmerking komen, zoals een aangepaste bus of speciale fietsen. De stichting heeft geen CBF-keurmerk en heeft daar ook nooit naar gesolliciteerd vanwege de hoge kosten die dit met zich meebrengt. Euro’s die de stichting liever in het goede doel steekt.

www.stichtingwittebedjes.nl

De Racerunner, een loopfiets met borststeun. Rechts de bus van Happy2Move.

OOK GEREALISEERD DANKZIJ DONATIES

Racerunners voor VUmc

Na de twee grotere Racerunners die vorig jaar konden worden aangeschaft dankzij donaties, volgden dit jaar nog drie kleintjes. Er bleek zoveel behoefte te zijn aan de loopfietsen met borststeun – ook onder kinderen in de leeftijd van vier, vijf en zes – dat ook de maatjes S en XS er kwamen, zegt Petra van Schie, kinderfysiotherapeut bij het VUmc. “Kinderen die niet kunnen lopen of rennen, kunnen dat wel met een Racerunner. Ze worden niet alleen vrijer in het bewegen, maar ook op sociaal gebied, doordat ze bijvoorbeeld bij de atletiekvereniging mee kunnen doen aan de clubkampioenschappen.”

Aangepaste keuken voor Ferm Rozemarijn

Hij is nog in de maak, maar eenmaal af is het een echte eyecatcher: de aangepaste massief houten keuken van Ferm Rozemarijn in Haarlem, in de gemeenschappelijke ruimte van het buurtschap voor 33 kinderen, jongeren en jongvolwassenen met meervoudige beperkingen. Met onder meer een bijdrage van Stichting Witte Bedjes kan het oude woonkeukentje worden vervangen door een kwaliteitskeuken.

Bus voor Happy2Move

De bussen van Happy2Move halen kinderen met een verstandelijke en lichamelijke beperking na schooltijd op door heel Amsterdam en zetten ze af bij de naschoolse dagbesteding, waar ze sporten, spelen en avondeten, om ze vervolgens weer thuis af te zetten. Sinds dit jaar heeft de organisatie er een negenpersoonsbus bij en hoe meer bussen hoe beter, zegt Alex Breedt. Zo kunnen er namelijk meer kinderen worden gehaald en gebracht. “Sommige ouders hebben geen geld, geen tijd of geen auto om hun kinderen overdag

weg te brengen. Op deze manier hebben niet alleen de kinderen een leuke middag, maar worden ook de ouders wat ontlast.”

Motomed

De Motomed is te vergelijken met een hometrainer. Daarmee kunnen de jongvolwassenen bij Stichting Omega – veelal rolstoelgebonden, met een meervoudige handicap en moeite met spontaan bewegen – toch hun benen en voeten bewegen, legt Leontien Langendoen uit. Sommigen genieten simpelweg van het bewegen, maar de jongeren kunnen tijdens het fietsen ook naar muziek luisteren, een filmpje kijken of met speelgoed spelen.

Fietsen voor De Wissel

Zestien tweedehands opoefietsen, in alle kleurtjes, zonder versnellingen of poespas, werden vorig jaar verscheept van Terschelling naar Hoorn voor de leerlingen van Speciale basisschool De Wissel in Hoorn. Ze worden gebruikt om naar activiteiten te fietsen, zoals het Schoolvoetbaltoernooi aan de andere kant van de stad. Zo hoeven er niet voortdurend ouders te worden ingeschakeld. Kinderen leren hoe ze er straks veilig mee naar het vervolgonderwijs kunnen fietsen en de opoefietsen werden twee weken geleden nog ingezet tijdens het fietsexamen.

‘We zien nu al minder geruzie. Kinderen spelen plezieriger met elkaar’

WAT BEWEEGT DE DONATEURS?

Damesdispuut B.E.V.E.R.

“Stichting Witte Bedjes sprak ons aan omdat het een goed doel is dat zich inzet in en rondom Amsterdam,” zeggen de studentes. “Doordat er tastbare, kleine en concrete projecten worden georganiseerd, hebben we het idee een verschil te kunnen maken.”

BECIS

“Het bedrijf herkent zich in het sociale karakter van de stichting en we steunen graag kleinere, lokale initiatieven, omdat die naast al die grote goede doelen nog weleens over het hoofd worden gezien,” zegt de dienstverlener voor informatiemanagement. Ook dit jaar zal een team er weer alles aan doen om zo veel mogelijk geld op te halen tijdens de Dam tot Damloop.

The Set Company

Het decor- en interieurbouwbedrijf schonk het cadeaugeld van het twintigjarig bestaan, omdat het iets wilde doen voor Amsterdamse kinderen, zegt Cindy de Lange. “Het is mooi dat het zo Amsterdams is, waardoor je er dingen van kunt terugzien.”